

αὐτὸν ἐπίσταθαι τὰ δίκαια καὶ ἄλλους διδάξειν e);
 ἀλλ' εἰς τὰ τοιαῦτα ἄγειν πολλὴ ἀγροικία ἐστὶ f) τοὺς
 λόγους. ΣΩ. ὦ κάλλιστε Πῶλε, ἀλλὰ τοὶ ἐξε-
 πίτηδες κτώμεθα ἐταίρους καὶ υἱεῖς g), ἵνα ἐπειδὴν
 αὐτοὶ πρεσβύτεροι γιγνόμενοι σφαλλόμεθα, παρόν-
 τες ὑμεῖς οἱ νεώτεροι ἐπανορθοῖτε h) ἡμῶν τὸν βίον
 καὶ ἐν ἔργοις καὶ ἐν λόγοις. καὶ νῦν εἴ τι i) ἐγὼ καὶ
 Γοργίας ἐν τοῖς λόγοις σφαλλόμεθα, σὺ παρὼν ἐπα-
 νόρθου· δίκαιος δ' εἶ. καὶ ἐγὼ σοὶ k) ἐθέλω τῶν ὁμο-
 λογημένων εἴ τι σοὶ δοκεῖ μὴ καλῶς ὁμολογηθῆναι,

Ε 3

ἀνα-

e) Ficinus, *Nam quem arbitraris negaturum fuisse tibi, iusta se
 scire, aliosque esse docturum.* αὐτὸν accepit pro αὐτὸν et ad τίνε
 retulit, cum de Gorgia sit intelligendum, et Pronomen αὐτὸς
 constet in ore discipuli esse *magistrum*, cuius disciplina utatur.
 Vid. Ind. v. Αὐτὸς. In eo autem Ficinus recte fecit, quod ne-
 gandi particulas μὴ εὐχὴ non expresserit, quas, praecedentibus
 verbis, quibus notio negandi subiecta est, redundare docuit
 Kypkius ad Luc. 20, 27, et 22, 34.

f) A Cod. utroque aberat *ἐστὶ*.

g) Cod. Aug. *κτώμεθα ἐτέρους υἱεῖς.* Cod. Meerm. *κτώμεθα ἐτε-
 ρους υἱεῖς.* Statim ante pro *τοὶ* in Bas. I. 2. est *τι*. vitiose.

h) Bas. 2. *ἐπανορθώτε.* bene. Fortasse vero pro *ἐπανορθοῖτε* le-
 gendum est *ἐπανορθοῖσθε*, et paullo post *ἐπανορθοῦ*, quod facile
 potuit mutari in *ἐπανόρθου*. Postea enim legitur *ἐπανορθώσεσθαι*.
 Thom. Mag. *Ἐπανορθοῦμαι κάλλιστ', ἢ ἐπανορθῶ.* Sed vid. ibi
 Interpretes. Sic Theaet. p. 57. Vol. II. est *ἐπανορθώσετε* pro
ἐπανορθώσεσθε.

i) Reposui e Cod. utroque *εἴ τι* pro vulgato *εἴ τε*. Ficinus: *se
 quid*.

k) Librarii Cod. utriusque omiserant *σοι*, etiam deest in Ald. et
 Bas. utraque. Sed commode potest ad Participium τῶν ὁμολο-
 γημένων. [Cod. Meerm. τῶν ὁμολογημένων] referri, etiam accipi
 sic, ut redundet, quemadmodum statim *μοι* ponitur.